

РЕШЕНИЕ

№ 674

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 13.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **1799** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124б, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], Г., представлявано от В. А. П. - пълномощник, чрез адв. Д. Б., срещу писмо рег. № 32-289869/05.10.2020 г., издадено от директора на ТД Ю. морска, потвърдено с решение № Р-43/32-32370/29.01.2021 г. на директора на Агенция Митници.

С жалбата са изложени доводи за противоречие на оспореното решение с материалния закон. Твърди се, че административният орган е отказал връщане на неправомерно задържана стока, въпреки че срещу дружеството няма образувано наказателно производство. Посочва се, че се касае до стока, която е станала собственост на жалбоподателя, след като същият, в качеството му на превозвач, е заплатил стойността ѝ на изпращача. Изложени са доводи за допуснати от митническите органи нарушения на норми от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз /Конвенция CMR/. Твърди се, че липсват каквито и да е правни основания процесната стока да бъде задържана от митническите органи, след прекратяване на наказателното производство.

Ответникът – директор на ТД Митница Б. (с предишно наименование ТД Ю. морска), чрез процесуален представител, изразява становище за недопустимост на жалбата, като твърди, че обжалваното писмо не представлява индивидуален административен акт. Алтернативно излага доводи за неоснователност на жалбата. Счита, че

жалбоподателят няма право да получи процесните стоки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се, че със заявление рег. № 32-262407/09.09.2020 г. от [фирма], ЕИК[ЕИК], Г. и М. Б. - 63469052454, М., Турция, подадено чрез пълномощника В. П., до ТД Ю. Морска е отправено искане за връщане на стоки, задържани на 07.01.2018 г. на ГКПП Капитан А., при осъществена проверка на товарен автомобил – влекач рег. № ТА133ZO, с полуремарке рег. № RT397T.

Задържането на стоките е по повод установено нарушение на чл. 233, ал. 3 вр. чл. 233, ал. 1 от ЗМ, за което на М. Б. - водачът, управлявал проверения от митническите служители товарен автомобил рег. № ТА133ZO, с полуремарке рег. № RT397T, е съставен АУАН №37/2018 г. В следствие образуваното административнонаказателно производство /АНП/ № 30/2018 г. е прекратено, тъй като е установено наличие на данни за престъпление и преписката е изпратена на Окръжна прокуратура (ОП) Х., по описа на която е образувана пр. пр. № 24/2018 г. Задържаните стоки са:

- Цигари "PRESIDENT S. " – 832000 кутии - 16 640 000 къса, без акцизен бандерол с надпис "DUTY F." (разписка за задържане No 0059677 от 07/01/2018 г., издадена от Капитан А. МП);

- Влекач марка "R. 24GPA3" с рег. номер № ТА133ZO, шаси VE624GPA000013) 00, цвят бял, рег. талон № BV2560999;

- Полуремарке "SCHMITZ SPR24" с рег. № RT397T, шаси № WSM00000003000831, цвят сив. рег. талон № BV2117863 (разписка за задържане No 0059678 от 07/01/2018 издадена от Капитан А. МП).

С писмо изх. № 24/2018/23.03.2020 г. от ОП Х. на ТД Ю. морска са предоставени материалите по ДП № 47/2019 г., ведно с препис от постановление на прокурор при ОП Х. от 23.03.2020 г. (л. 138), с което е прекратено наказателното производство. От изложеното в постановлението се установява следното: наказателното производство е образувано на 08.01.2018 г., затова че на 07.01.2018 г. през ГКПП Капитан А., с товарен автомобил – влекач рег. № ТА133ZO, с полуремарке рег. № RT397T, пренесъл през границата на страната - от Турция в България, без знанието и разрешението на митниците, стоки за търговски цели в големи размери - Цигари PRESIDENT S. – 832000 кутии. На 06.01.2018 г. на линията за граничен контрол на вход от Турция се явил посоченият товарен автомобил, управляван от турския гражданин М. Б., съпровождан от турски митнически служители. За камиона и стоката не били задействани документи за българска митница. Шофьорът представил на митническите служители документи за превозваната стока, с които разполагал /подробно описани в постановлението/, но в информационните системи на Агенция Митници не постъпила обобщена декларация за въвеждане на превозното средство и стоката, които следвало да се подадат по електронен път един час преди пристигане на стоките на територията на ЕС.

С приемо-предавателен протокол от 14.07.2020 г. служител на ТД Ю. Морска предал на В. П. задържаните от митническата администрация превозни средства, собственост на [фирма]: влекач с рег. номер № ТА133ZO и полуремарке с рег. № RT397T.

С оспореното в настоящото производство писмо рег. №. 32-289869/05.10.2020 г. от

директора на ТД Ю. морска, представителят на [фирма] е уведомен, че от така представените до момента документи не може да се направи категоричен извод, че П., в качеството му на пълномощник на превозвача [фирма], Г., както и самият превозвач са собственици на стоките - 1664 мастер бокса цигари марка „PRESIDENT S." или че са правоимащи лица, които могат да се разпореждат с тях.

Писмо рег. № 32-289869/05.10.2020 г. е оспорено пред директора на Агенция Митници, който с решение № Р-574/32-329752/10.11.2020 г. е оставил без разглеждане жалбата, подадена от [фирма] и е изпратил преписката по компетентност на Районен съд [населено място].

С определение № 19/04.01.2021 г., постановено по адм. д. № 11805/2020 г. по описа на АССГ, решение № Р-574/32-329752/10.11.2020 г. е отменено и преписката е върната на директора на Агенция Митници за произнасяне по същество по жалбата, подадена от [фирма] срещу писмо рег. № 32-289869/05.10.2020 г.

С решение № Р-43/32-32370/29.01.2021 г., издадено от директора на Агенция Митници, жалбата на [фирма] срещу писмо рег. № 32-289869/05.10.2020 г. е отхвърлена. Решаващият орган е изложил следните мотиви: В представената международна товарителница (CMR) № 0078 липсват: подпис или печат на изпращача; място и дата на съставяне; място и дата на приемане на стоката за превоз и мястото на доставянето ѝ; разносните свързани с превоза (превозна цена, допълнителни разходи, митни сборове и други разноси, възникващи от момента на договарянето до доставянето им), които са задължителни реквизити на товарителницата, съгласно чл. 5 от Конвенцията CMR. Формиран е извод, че не е налице сключване на валиден договор за превоз между E. TOBACCO SIGARA VE TUTUN S.. VE TIC A.S. и J. L. по отношение на процесната стока. Разглежданата хипотеза не попада в обхвата на чл. 20, § 4 от Конвенция CMR, поради липса на визираните в същата предпоставки. Правната възможност превозвачът да разполага с превозваната стока е обусловена от липсата на отправено от правоимащия искане по § 2 на чл. 20 от Конвенцията, съответно липсата на дадени нареждания от правоимащия по § 3 от същия член или намирането на стоката след повече от една година след изплащане на обезщетението, и то в случаите, когато се касае за изгубена стока. Доказателства, удостоверяващи някое от тези условия не са представени пред митническите органи, което пречатства възможността за прилагане на правните последици, предвидени в разпоредбата на чл. 20, § 4 от Конвенция CMR, а исканията в тази насока са неоснователни. От представените документи не може да бъде направен извод, че E. TOBACCO SIGARA VE TUTUNCULUK S.. VE TIC AS /E. TOBACCO за краткост/ е правоимащото по смисъла на чл. 20, § 4 от Конвенция CMR лице, респективно, че е лицето което е следвало да бъде обезщетено. Същевременно, дори да се приеме за приложим в настоящия случай чл. 20, § 4 от Конвенция CMR, то претенциите на заявителя в производството пред териториалната дирекция са неоснователни, предвид ограничението в цитираната разпоредба, установяващо правото на превозвача да разполага със стоката „в съответствие със законите на страната, където се намира товарът". Чл. 54 от ЗАНН следва да бъде приложен след като подлежащите на връщане стоки бъдат поставени под съответния митнически режим и от лицето, което има право да стори това. В случая не се установява заявените за получаване стоки да са поставени по надлежния ред под митнически режим в съответствие с изискването на чл. 20, § 4 от Конвенцията CMR.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства се установява следното:

В отговор на заявления рег. № 32-99152/31.03.2020 г. и 32-105621/07.04.2020 г., до [фирма], чрез представителя му В. П., е изпратено писмо рег. № 32-117135/21.04.2020 г. от директора на ТД Ю. морска, с което дружеството е уведомено, че стоките, представляващи 832 000 кутии цигари President S., с надпис Duty F., по смисъла на чл. 5, т. 24 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) са с „несъюзен статус“ и следва да се поставят под митнически режим, поради което е указан 30-дневен срок за представяне на допълнителна информация под какъв митнически режим ще бъдат поставени стоките и от кого.

Със заявления рег. № 32-316916/21.04.2020 г. и рег. № 32-150878/29.05.2020 г. от пълномощника на [фирма], Г. и на М. Б., е поискано ТД Ю. морска да осигури представител за стоков контрол на количеството цигари, натоварени в Турция от Е. ТОВАССО, в товарен автомобил с рег. номер № ТА133ЗО и полуремарке с рег. N RT397Т. В отговор, с писмо рег. № 32-151469/29.05.2020 г. от зам.-директор на ТД Ю. морска, В. П. е уведомен, че следва да представи доказателства пред митницата за представителната си власт относно 1664 мастер бокса цигари марка „President S.“ с надпис „Duty F.“.

С писмо рег. № 32-152541/01.06.2020 г. В. П. е предоставил сканирани копия на пълномощни от М. Б. и от превозвача [фирма], Г.. С писмо рег. № 32-154181/02.06.2020 г. е представил сканирано копие на Споразумение за превоз от 23.12.2017 г., ведно с превод на български език, сключено между Е. ТОВАССО SIGARA VE TUTUNCULUK S..VE TIC. -AS и [фирма] – превозвач, за превоз на стоки - цигари, с превозно средство рег. № ТА133ЗО/RT397Т, дата на натоварване от Организирана промишлена зона Т. - 23.12.2017 г., местоназначение – С., срок на превоза – 5 дни. Към споразумението за превоз са приложени и следните фактури: Търговска фактура /С. INVOICE/ EXT2017000000024/14.12.2017, издадена от Е. ТОВАССО, с получател BAAROQUE FZE, Duty F. Z. P. of B., MONTENEGRO, с предмет на доставка 1664 мастер бокса цигари PRESIDENT S., на обща стойност 199 680 щ.д.; - Електронна фактура [банкова сметка]/04.01.2018, издадена от Е. ТОВАССО, с получател Н. Е. А. S. S.R.P, С., с предмет на доставка 1664 мастер бокса цигари PRESIDENT S., на обща стойност 199 680 щ.д.; - Търговска фактура EXT 2017000000024/03.01.2018, издадена от Е. ТОВАССО, с получател Н. Е. А. S. S.R.P, С., с предмет на доставка 1664 мастер бокса цигари PRESIDENT S., на обща стойност 199 680 щ.д.

Представена е и международна товарителница (CMR) № 0078, без дата, с посочен изпращач на стоката в поле 1 Е. ТОВАССО и превозвач в поле 16 „J. L.“. В поле 23 е поставен печат на превозвача. Липсват данни в поле 22, предвидено за подпис и печат на изпращача.

С писмо рег. № 32-156257/03.06.2020 г., в отговор на заявления рег. № 32-152572 и № 32-152587 от 01.06.2020 г. и писма рег. № 32-154191 и № 32-154336 от 02.06.2020 г., подадени от пълномощника на грузинското дружество, същото е уведомено, че така представените от В. П. документи не представляват доказателства за представителна власт относно разпореждане с процесните стоки – цигари. Посочено е, че по смисъла на чл. 12, ал. 1 Конвенция CMR В. П., в качеството си на пълномощник на превозвача, не разполага с правомощия да се разпорежда със стоката и в частност да инициира проверка на количеството и качеството на процесните цигари. В отговор на това писмо, със заявление рег. № 32-160490/08.06.2020 г., подадено от В. Подов, същият е

поискал да бъдат предприети действия по ускоряване на процедурите по освобождаване на стоките, посочвайки, че е в ситуацията на чл. 20. § 4 от Конвенция CMR.

С писмо рег. № 32-166967/12.06.2020 г. В. П. е уведомен, че не са налице доказателства, за да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 20. § 4 от Конвенция CMR. За да се стигне до приложение на чл. 20, § 4 от Конвенция CMR следва да са налице условията по предходните параграфи на същия член. Посочено е, че презумпцията на чл. 20, § 1 от Конвенцията е неприложима, тъй като тя се отнася за случаите, в които превозваната стока липсва - изцяло или частично и не обхваща тези, в които стоката е задържана от съответните компетентни органи, същата е налична и местонахождението ѝ е известно. На следващо място, за да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 20, § 4 от Конвенция CMR - „превозвачът да разполага със стоката в съответствие със законите на страната, където се намира“, следва да са изпълнени описаните в същата разпоредба условия, за което от заявителя не са представени доказателства.

С писмо рег. № 32-168027/15.06.2020 г. В. П. е предоставил в превод заверено копие от получено по електронна поща писмо-рекламация от изпращача на процесната стока, в което се посочва, че представлява рекламация по смисъла на чл. 20, § 1 от Конвенция CMR и иск, покана и изискване [фирма] да изплати компенсация за стойността на недоставената стока в размер на 199 680 щ.д.

Със заявление рег. № 32-184121/29.06.2020 г. В. П. е представил заверено копие от писмо от 06.06.2019 г., в което Е. ТОВАССО заявява, че претенциите на дружеството относно стоките, натоварени в камион с рег. № ТА133ZO /рег. № RT397Т и недоставени до договорените дестинации са напълно компенсирани. Посочено е също, че договорите за превоз за посочените камиони (в писмото са посочени два отделни случая) и товари са изпълнени съгласно правилата на Конвенцията за договор за международен автомобилен превоз на товари (CMR).

Представен е трудов договор, сключен на 01.01.2018 г. между [фирма] – работодател и М. Б. – водач на автотранспорт с рег. № ТА133ZO/ RT397Т.

Със заявление рег. № 32-247688/25.08.2020 г. /л. 229/ В. П. е представил заверени копия от CMR № 0085/09.06.2019 г. и от фактура № 201900000009/09.06.2019 г., издадена от Е. ТОВАССО на SELENE H. I., с предмет продажба на 1664 мастер бокса цигари марка „PRESIDENT SUMS“, натоварени в камион с рег. № ТА1337ZO/ рег. № RT397Т.

От приетите по делото доказателства се установява, че по подаден от директора на ТД Ю. Морска сигнал е образувана преписка вх. № 948/2020 г. по описа на Районна прокуратура С.. В сигнала са изложени твърдения за неправомерно искане за връщане на задържани стоки, оставени на разпореждане на митницата, след прекратяване на досъдебно производство с постановление на ОП Х.. С Постановление от 13.10.2020 г. на прокурор при РП С. е постановен отказ да бъде образувано наказателно производство и е прекратена преписка вх. № 948/2020 г. по описа на РП С..

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 3 от АПК, от страна с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване административен акт. Във връзка с възраженията на ответника по допустимостта на жалбата, следва да се посочи, че с влязло в сила определение № 19/04.01.2021 г.,

постановено по адм.д. № 11805/2020 г. по описа на АССГ, съдът се е произнесъл по допустимостта на жалбата, подадена от [фирма] срещу писмо рег. №. 32-289869/05.10.2020 г. Поради това и на основание чл. 297 ГПК вр. чл. 144 АПК преразглеждането на този въпрос е недопустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган - директор на ТД Ю. морска, в качеството му на сезиран от жалбоподателя орган, с искане за връщане на иззети в хода на административнонаказателно производство стоки.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В обжалвания акт не са направени фактически установявания и не се съдържат подробни мотиви за постановения отказ, но такива са подробно изложени в решението на горестоящия орган и се считат за част от мотивите на административния акт (чл. 97, ал. 1 АПК).

От приетите по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че в хода на административнонаказателно производство /АНП/ № 30/2018 г. по описа на Митница Б., на 07.01.2018 г. са иззети стоки - цигари "PRESIDENT S. " – 832000 кутии, пренесени на територията на България, с товарен автомобил – влекач рег. № ТА133ZO, полуремарке рег. № RT397T, през ГКПП Капитан А.. АНП е образувано срещу водача на посоченото МПС М. Б., служител на [фирма], съгласно трудов договор, сключен на 01.01.2018 г. Същото е прекратено на основание чл. 33, ал. 2 ЗАНН и е образувана пр. пр. № 24/2018 г. по описа на ОП Х.. Наказателното производство е прекратено с постановление на прокурор при ОП Х. от 23.03.2020 г. и преписката е изпратена на началник на Митница Ю. Морска, компетентен да се произнесе относно наличието на административно нарушение и относно задържаните веществени доказателства – стоки и превозни средства.

С оглед данните по делото, следва да се приеме, че административнонаказателното производство срещу М. Б. не е възобновено и директора на ТД Ю. Морска не се е произнесъл относно задържаните веществени доказателства до сезирането му от пълномощника на [фирма] със заявление рег. № 32-262407/09.09.2020 г.

Спорен между страните по делото е въпросът дали е основание за връщане на иззетите стоки, чрез предоставянето им на [фирма].

Съгласно чл. 54 ЗАНН /в приложимата по време редакция/, когато се установи, че деянието не е нарушение, че нарушението не е извършено от лицето, посочено като нарушител, или че то не може да му се вмени във вина, наказващият орган прекратява преписката с мотивирана резолюция, като постановява да се върнат иззетите вещи, освен ако притежаването им е забранено, или да се заплати тяхната равностойност в случаите на чл. 46, ал. 4. Вещите, притежаването на които е забранено, не се връщат, а с тях се постъпва по реда, установен в съответните нормативни актове.

На първо място от изложените в жалбата доводи, а и от представените по делото множество заявления, подадени от В. А. П., в качеството му на пълномощник на [фирма], Г., се установява, че дружеството претендира да получи процесните стоки, в качеството му на превозвач на същите съгласно Споразумение за превоз от 23.12.2017 г. и международна товарителница № 0078. В тази връзка жалбоподателят се позовава на чл. 20, § 4 от Конвенция CMR.

Нормата на чл. 20, § 1 - § 4 от Конвенция CMR регламентира следното: §1. Правоимащият може, без да е необходимо да представя други доказателства, да счете стоката за изгубена, когато не е доставена до тридесет дни след изтичане на уговорения срок, или, ако такъв срок не е бил уговорен, в срок шестдесет дни от деня на приемането ѝ за превоз от превозвача; §2. След като получи обезщетението за изгубената стока, правоимащият може да поиска писмено да бъде уведомен веднага ако, стоката се намери в течение на една година, считано от изплащането на обезщетението. За това негово искане той получава писмено удостоверение; §3. Тридесет дни след получаване на това известие правоимащият може да иска стоката да му бъде доставена срещу заплащане на дължимото по товарителницата и връщане на полученото от него обезщетение, след приспадане на разноските, включени в това обезщетение, като си запазва всички права на обезщетение за забава при доставянето, предвидени в член 23 и евентуално в член 26; §4. Когато не е отправено искането, предвидено в параграф 2, или не са дадени нареждания в тридесетдневния срок, предвиден в параграф 3, или ако стоката е била намерена след повече от една година след изплащане на обезщетението, превозвачът разполага с нея в съответствие със законите на страната, където се намира товарът.

На първо място, правилен е изводът на решаващия орган, че в случая не намира приложение нормата на чл. 20 от Конвенция CMR, тъй като не е налице хипотезата на изгубена стока. Напротив, касае се до задържана стока от българските митнически власти на територията на страната, като същата е въведена в България без в информационните системи на Агенция Митници да е постъпила обобщена декларация за въвеждане на превозното средство и стоката, които е следвало да се подадат по електронен път един час преди пристигане на стоките на територията на ЕС.

На второ място, от приетите по делото доказателства не се установи по категоричен начин, че [фирма], Г., е действало като превозвач по надлежно сключен договор за превоз със собственика/ изпращача на стоките. Това е така, тъй като в приложената по делото международна товарителница (CMR) № 0078 не са посочени съществени реквизити от договора за превоз на стоки, изискуеми съгласно чл. 5 и чл. 6 от Конвенцията CMR, а именно: липсват подпис или печат на изпращача; мястото и датата на съставянето; мястото и датата на приемане на стоката за превоз и мястото за доставянето ѝ; разноските свързани с превоза (превозна цена, допълнителни разходи, митни сборове и други разноски, възникващи от момента на договарянето им до доставянето им). Непосочването на тези задължителни за товарителницата реквизити в разглеждания случай и най-вече отсъствието на подпис на изпращача, обуславя извод за липсата на валидно сключен договор за превоз между [фирма] и E. TOBACCO, предвид изискването на чл. 5, § 1 от Конвенцията, както правилно е приел решаващият орган.

Налице е и съществено противоречие между представените в хода на административното производство писмени доказателства, което изцяло препятства преценката на обстоятелството кое лице има правомощие да получи процесните стоки. Изложеното в писмо от 06.06.2019 г., в което като изпращач е посочено E. TOBACCO SIGARA VE TUTUN S..VE TIC. A.S, изцяло

противоречи с установеното в настоящото производство по категоричен начин обстоятелство, че договорът за превоз на товари с камион рег. № TA133ZO /рег. № RT397T не е изпълнен. Твърдението, че липсват претенции относно този договор, тъй като същият е изцяло изпълнен съгласно правилата на Конвенцията за договор за международен автомобилен превоз на товари (CMR), противоречи на безспорно установения факт на неизпълнението му, с оглед задържането, както на превозното средство, така и на превозваните стоки от българските митнически власти, преди да е достигната крайната дестинация на превоза. Същевременно, както бе посочено по-горе в решението, липсва представен надлежно сключен договор за превоз по смисъла на Конвенцията CMR, между изпращача и превозвача, за да се приеме, че е налице изпълнение на такъв договор. На следващо място в писмото е посочено, че Е. ТОВАССО е получило компенсации във връзка с посочените два превоза /единият, от които е процесният/ в общ размер на 406 680 щ.д., от което логически следва извод, че собствеността върху процесните стоки е преминала върху [фирма], Г., без това изрично да е посочено от изпращача. В тази насока е и твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, изложено в писмени бележки по делото /л. 298/. В противоречие на твърденията в посоченото писмо и на жалбоподателя, пълномощникът на [фирма] е представил търговска фактура, съгласно която на 09.06.2019 г. Е. ТОВАССО е продал на „SELENE H. I.“ 1664 мастер бокса цигари марка „PRESIDENT SUMS“, натоварени в камион с рег. № TA133ZO /рег. № RT397T. Следователно, на 09.06.2019 г. Е. ТОВАССО издава два документа, съдържащи взаимноизключващи се твърдения за преминаване на собствеността върху процесните цигари в патримониума на два различни субекта. Оттук основателно е съмнението на ответния административен орган относно собствеността върху цигарите, с които, въпреки изложеното в писмото от 09.06.2019 г., изпращачът се е разпоредил на същата дата, издавайки първичен счетоводен документ към трето дружество. Доводите на жалбоподателя /в писмени бележки от 11.10.21 г./, че „за следващата сделка биха се изготвили коректно нови товарителници и фактури от [фирма], като собственик на стоката“, а представените „междинни“ документи от 2019 г. били издадени по искане на превозвача, т.е. по негово искане, противоречат на нормалната търговска практика и нормативните изисквания за счетоводно отразяване на търговски сделки. В тази връзка дружеството не ангажира доказателства за причините, поради които, след като е възприело, че е получило собствеността върху процесната стока след компенсиране на изпращача, е поискало от последния да издаде документ, удостоверяващ продажбата на същите стоки на „SELENE H. I.“.

Правилни и обосновани са мотивите на решаващия орган и относно обстоятелството, че изпращачът Е. ТОВАССО, според представените от [фирма] документи, се е разпоредил, като е издал фактура за продажба и е сключил договор за международен превоз /CMR 0085/ със стоките, които са задържани от българските митнически власти и за доставката на които писмено е заявил, че е изпълнена и няма претенции към превозвача.

В допълнение на горното следва да се посочи, че представената търговска фактура от 09.06.2019 г. и CMR 0085 от същата дата сочат, че изпращачът се

е разпоредил със стоките съобразно чл. 20, § 4 от Конвенцията CMR, доколкото разпоредбата е приложима в случая, от което, по арг. на противното, следва, че за превозвача не са възникнали правата, предвидени със същата норма.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Г., представлявано от В. А. П. - пълномощник, срещу писмо рег. № 32-289869/05.10.2020 г., издадено от директора на ТД Ю. морска, потвърдено с решение № Р-43/32-32370/29.01.2021 г. на директора на Агенция Митници.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], Г., да заплати на ТД Митница Б. сума в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: